

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

11η Δεκεμβρίου 2011
Κυριακή ΙΑ΄ Λουκᾶ
Προπατόρων
(Λουκ. ιδ΄ 16-24)

Τὸ Μέγα Δεῖπνο

«...λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων
τῶν κεκλημένων γεύσεται μου τοῦ δεῖπνου».

Τὴν πρόσκληση ποὺ ἀπευθύνει ὁ Θεὸς σὲ κάθε ἄνθρωπο νὰ εἰσέλθει στὴν Βασιλεία Του, μᾶς παρουσιάζει παραβολικὰ ἢ σημερινὴ Εὐαγγελικὴ περικοπὴ καὶ μᾶς καλεῖ ὅλους, νὰ παρακαθίσουμε στὸ μεγάλο δεῖπνο μὲ Ἐκεῖνον ποὺ εἶναι «ὁ μελιζόμενος καὶ μὴ διαιρούμενος, ὁ πάντοτε ἐσθιόμενος καὶ μηδέποτε δαπανώμενος, ἀλλὰ τοὺς μετέχοντας ἀγιάζων».

Ἕνας οἰκοδεσπότης διοργάνωσε «δεῖπνον μέγα» καὶ ἔστειλε τὸν δοῦλο του νὰ ὑπενθυμίσει στοὺς καλεσμένους του τὴν πρόσκλησή του, ἀναμένοντας μὲ πολλὴ χαρὰ τὴν ἔλευσή τους γιὰ νὰ τοὺς δεξιωθεῖ. Ὁ καθένας ὅμως ἀπὸ αὐτοὺς προφασιζόμενος διάφορες δικαιολογίες, περιφρόνησε τὴν πρόσκλησή του καὶ ἀρνήθηκε νὰ προσέλθει στὸ ἐτοιμασμένο δεῖπνο. Τότε ὁ οἰκοδεσπότης ὀργισμένος διέταξε τὸν δοῦλο του νὰ φέρει νὰ παρακαθίσουν μαζί του οἱ ἀσθενεῖς, οἱ πτωχοὶ, οἱ ἄστεγοι καὶ ὅσοι ἄλλοι πεινασμένοι καὶ περιφρονημένοι βρίσκονται «εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκος» του.

Ἡ παραπάνω Εὐαγγελικὴ διήγηση ἀποτελεῖ προτύπωση τοῦ μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας, καὶ ἡ προσέλευση τοῦ καθενός μας στὸ Εὐχαριστιακὸ δεῖπνο καθρεπτίζει τὴν θέση ποὺ κατέχουμε σὲ αὐτό· ἂν δηλαδὴ εἴμαστε γιὰ τὸν Θεὸ κλητοὶ ἢ ἐκλεκτοί. Ἀξίζει ὅμως νὰ ἐντοπίσουμε τοὺς πολλοὺς καὶ σημαντικοὺς συμβολισμοὺς ποὺ ἐμπεριέχονται στὴ διήγηση καὶ νὰ ἐξαγάγουμε τὸ βαθύτερο νόημά της.

Ὁ οἰκοδεσπότης εἶναι ὁ Θεός. Εἶναι Ἐκεῖνος ποὺ δημιούργησε τὰ σύμπαντα καὶ ἐπλασε τὸν ἄνθρωπο «ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι». Ἐνέταξε δὲ αὐτὸν στὸν Παράδεισο τῆς τρυφῆς καὶ δὲν ἀποστράφηκε τὸ πλάσμα του, ὅταν ἐκεῖνο ἀπίστησε στὸ θέλημά Του, ἀλλὰ ἀπέστειλε «τὸν Μονογενῆ του Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν» -τὸν δοῦλο δηλαδὴ

τῆς παραβολῆς-, γιὰ νὰ σώσει τὸν ἄνθρωπο καὶ νὰ τὸν ἐπαναφέρει «εἰς τὸ ἀρχαῖον κάλλος». Κλητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ εἴμαστε ὅλοι ἐμεῖς, ποὺ ἀνήκουμε στὴν Ἐκκλησία Του καί, ἀνάλογα μὲ τὴ συμμετοχὴ μας στὴ ζωὴ τῆς ἀπολαμβάνουμε ἢ ὄχι τὴν μεγάλη τιμὴ νὰ παρακαθίσουμε ὡς ὁμοτράπεζοι τοῦ Κυρίου στὸ μεγάλο δεῖπνο τῆς Εὐχαριστιακῆς συνάξεως.

Θὰ ἦταν ὅμως ἐξίσου σημαντικὸ νὰ ἐντοπίσουμε καὶ τὶς αἰτίες ποὺ ἐμποδίζουν τὴν ἔλευσίν μας στὸ δεῖπνο τῆς Βασιλείας Του καὶ τὶς παγίδες ποὺ στήνει ὁ διάβολος, γιὰ νὰ μᾶς στερήσει τὴν κοινωνία τῆς ἀγάπης μὲ τὸν Θεὸ.

Μὲ τὶς δικαιολογίες: «Ἄγρον ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκη» ἐξελεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν» καὶ «Ζεῦχος βοῶν ἠγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά» ἀπέφυγαν οἱ δύο καλεσμένοι τῆς παραβολῆς τὴν τιμητικὴν πρόσκληση τοῦ οἰκοδεσπότη. Ἡ ἐργασία μας κατὰ κάποιον τρόπο εἶναι ἡ βάση τῆς ὑπαρξῆς μας. Ἴσως τὴν ἀγαπάμε ἢ τὴν μισοῦμε. Μᾶς εὐχαριστεῖ ἢ μᾶς κουράζει. Μπορεῖ νὰ τὴν βλέπουμε ὡς ἓνα ἱερὸ καθῆκον ἢ μία σκληρὴ ἀπασχόληση. Μᾶς κυριεύει ὅμως ἡ ἀγωνία καὶ ἡ ἀπόγνωση, ὅταν κινδυνεύουμε νὰ τὴν χάσουμε, ὅταν ἀγγίζουμε τὰ ὅρια τῶν δυνατοτήτων μας, τὴν ἔλλειψη ἱκανοτήτων, τὴν ἀγωνία ἢ τὴν νωθρότητα γιὰ τὸν κίνδυνο τῆς ἀποτυχίας. Ἡ ἀπορρόφηση ἀπὸ τὴν ἐργασία ἢ ἡ ἀπόγνωση τῆς ἀνεργίας ποὺ ταλαιπωρεῖ πολλοὺς ἀνθρώπους σήμερα, συνδυασμένη μὲ τὴν φροντίδα γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τοῦ «ἐπιούσιου ἄρτου», γίνεται κάποτε τόσο ἔντονη, ποὺ δὲν ἀφήνει χῶρο στὴν καρδιά μας καὶ χρόνο στὴ ζωὴ μας γιὰ ἄλλα ἐνδιαφέροντα.

Ἡ ἱκανοποίηση τῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν ἐνῶ φαίνεται ἀναγκαία γιὰ τὴν ἐπιβίωσή μας, εἶναι ἰδιαζόντως ἐπικίνδυνη γιὰ τὴν πνευματικὴ μας ὑπόσταση, ὅταν ἀφοσιωθοῦμε ὀλοκληρωτικὰ στὴν ἀπόλαυσή τους, ἀφοῦ μᾶς στερεῖ τὴν ἀνάγκη τῆς κοινωνίας μας μὲ τὸν Τριαδικὸ Θεὸ. Τὰ ὑλικά ἀγαθὰ προσφέρονται πλουσιοπάροχα ἀπὸ τὸν Θεό, ὄχι γιὰ νὰ τὰ θεοποιήσει ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ γιὰ νὰ λατρεύσει καὶ νὰ εὐχαριστήσῃ μέσῳ αὐτῶν τὸν Πλάστη καὶ Δημιουργό τους. Ἡ βιοτὴ τῶν ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας μας περίτρανα φανερῶνει ὅτι, ἂν δὲν ἀποδεσμευθοῦμε ἀπὸ τὰ ὑλικά ἀγαθὰ καὶ δὲν προσκολληθοῦμε στὰ πνευματικά, δὲν μπορούμε νὰ κληθοῦμε κληρονόμοι τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν.

Ἐνα ἄλλο ἐμπόδιο στὸ κάλεσμα τοῦ Θεοῦ μπορεῖ νὰ γίνῃ ἡ ἐξάρτηση ἀπὸ τὶς σχέσεις μας μὲ τοὺς ἀνθρώπους. «Γυναίκα ἔγνημα καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν» δικαιολογήθηκε ὁ τρίτος καλεσμένος. Τὸν ἄνθρωπο αὐτὸν τὸν ἀπασχολοῦσε μιὰ βασικὴ ἀνθρώπινη σχέση, ἡ συζυγία. Ἐδῶ δὲν πρόκειται μόνο γιὰ τὰ αὐτονόητα οἰκογενειακὰ βάρη, ἀλλὰ γιὰ τὶς προσωπικὲς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων, ποὺ σήμερα τοὺς ἀπασχολοῦν ἰδιαίτερα. Σχέσεις πού, κάποτε, δὲν ἔχουν εἰλικρίνεια καὶ ἠθικὴ. Σχέσεις ποὺ δὲν στηρίζονται στὴν ἀγάπη ἀλλὰ στὴν ἐκμετάλλευση, καὶ ὀδηγοῦν σὲ ἀδιέξοδα πάθη, νεκρώνοντας κάθε ἐνδιαφέρον γιὰ τὸν Θεό.

Βέβαια δὲν μπορούμε νὰ φαντασθοῦμε τὴ ζωὴ μας χωρὶς ἀνθρώπινες σχέσεις, χωρὶς τὴν ἀγάπη, τὴ φιλία, τὴν οἰκογένεια, τὴν κοινωνία καὶ τὴν ἐπικοινωνία μὲ τοὺς ἄλλους. Γι' αὐτὸ καὶ ἀνησυχοῦμε μέχρις ἀπογνώσεως, ὅταν σκεφθοῦμε τὴν ἀπόρριψη, τὴ σκληρότητα καὶ τὸ μῖσος ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Ὅλες αὐτὲς καὶ ἄλλες φροντίδες καὶ ἀπασχολήσεις, μᾶς κάνουν πολλὰς φορὲς ἀδιάφορους στὴν κλήση τοῦ Θεοῦ.

Ἀδελφοί μου,

σὲ λίγες ἡμέρες σύμπασα ἡ Ὁρθοδοξία θὰ ἐορτάσει τὴ μεγάλη ἐορτὴ τῆς Γεννήσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Στὴν Εὐχαριστιακὴ αὐτὴ σύναξη τῶν Χριστουγέννων, πολλοὶ ἀπὸ ἐμᾶς θὰ θελήσουμε διὰ τοῦ μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας νὰ ἐνωθοῦμε μὲ τὸν Κύριό μας καὶ θὰ κληθοῦμε νὰ συμμετάσχουμε σ' αὐτὸ μὲ τὴν προτροπὴ: «μετὰ φόβου Θεοῦ πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε».

Ἡ πρόσκληση στὸ ἐόρτιο αὐτὸ δεῖπνο ἀπευθύνεται στὰ τίμια μέλη τῆς Ἐκκλησίας μας. Δὲν ἀπευθύνεται σὲ αὐτοὺς ποὺ ἀπὸ ἔθιμο ἢ ἀπὸ συνήθεια ἢ ἀκόμη καὶ γιὰ τὸ καλὸ, ὅπως λέγουν, θὰ θελήσουν ἐντελῶς ἀπροετοίμαστοι νὰ συμμετάσχουν, ἀλλὰ ἀπευθύνεται σὲ αὐτοὺς ποὺ μὲ βαθειὰ συναίσθηση τῆς ὑψίστης δωρεᾶς ποὺ θὰ λάβουν, θὰ θελήσουν μὲ τὴν εὐλογία τοῦ πνευματικοῦ τους νὰ γίνουν «σύσσωμοι καὶ σύναιμοι» μὲ τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό.

Κατὰ τὸν πασχάλιο κατηχητικὸ λόγο τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου «Ἡ τράπεζα γέμει, τρυφήσατε πάντες. Ὁ μόσχος πολὺς, μηδεὶς ἐξέλθη πεινῶν». Κανεὶς νὰ μὴ στερηθεῖ τῆς κοινωνίας του μὲ τὸν Θεό. Κανεὶς νὰ μὴν ἀδιαφορήσει στὸ κάλεσμά Του καὶ κυρίως, κανεὶς νὰ μὴν ἀπεκδυθεῖ τῆς Χάριτός Του καὶ ὁμοιάσει μὲ τοὺς καλεσμένους τῆς Εὐαγγελικῆς παραβολῆς, ποὺ καταξιώθηκαν ὡς ὀδοῖτες τοῦ κόσμου τούτου, ἀλλὰ δὲν ἀξιώθηκαν νὰ εἰσέλθουν ὡς πολῖτες στὸ δεῖπνο τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν. Ἀμήν.

π.Ἰ.Σ.

[dkpdf-button]